

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Благоевград, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на девети февруари през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Петър Пандев
Маргарита Пл. Алексиева

при участието на секретаря Мария Стоилова-Въкова
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Благоевград М. М. М.
като разглежда докладваното от Петър Пандев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20211200600963 по описа за 2021 година

Производството по делото е въззивно и е образувано въз основа на
постъпил протест (първоначален и допълнителен) от Районна прокуратура –
Благоевград, срещу присъда №905698 от 28.10.2021г., постановена по НОХД
№5/2021 г. по описа на Районен съд – Благоевград.

Сочи се в протеста, че атакуваният съдебен акт се явявал неправилен и
явно несправедлив в частта, касаеща вида и размера на наложената на
подсъдимия санкция. Твърди се, че за да определи наказание „пробация“
първата инстанция неоснователно приела, че интересът на издържания би
пострадал от налагане на наказание „лишаване от свобода“ при
съществуването на възможност за ефективно изтърпяване на последното.
Развити са съображения. Предвид изложеното е отправена молба до ОС да
наложи на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца,
което, на основание чл. 373, ал.2 НПК във вр. с чл. 58а, ал.1 НК да бъде
намалено с една трета и бъде определен краен размер на същото от 4 месеца,
чието изпълнение, на основание член 66 от НК, да бъде отложено с

изпитателен срок от три години.

Сочи се също така, че поради наличието на законовите предпоставки, в тежест на подсъдимия следвало да бъдат възложени сторените на досъдебното производство разноски във връзка с изготвени молби за правна помощ до К. Б., касаещи извършени действия по разследването и процесуални действия по призоваване на подсъдимия, и обективирани в приложени преписи на фактури.

В съдебно заседание представителят на ОП – Благоевград поддържа изцяло протеста.

Защитникът и повереникът на частния обвинител поддържат становището, че като законосъобразен и правилен, първоинстанционният съдебен акт следва да бъде оставен в сила. Развиват съображения в тази насока.

По делото са събрани допълнително писмени доказателства.

Въззивният съд, след като взе предвид изложеното в протеста, становището на страните в съдебно заседание, при съобразяване с доказателствата по делото, закона и всички обстоятелства, имащи значение за случая, намира следното :

С присъдата, частично изменение на която се иска, РС признал подсъдимия Г. М. АП., с ЕГН *****, за виновен в това, че след като със съдебно решение № 8017/28.10.2013 г., постановено по гр.д. № 802/ 2013 г. по описа на Районен съд- Благоевград, е бил осъден да издържа свой низходящ – сина си В.Г. А., с ЕГН *****, роден на * г., като му заплаща месечна издръжка в размер на 150 лева, считано от 29.03.2013 г., платими чрез неговата майка и законен представител – С. В. Г., за периода от месец януари 2014г. до месец декември 2020г. включително, съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 84 месечни вноски с общ размер от 12600 лева, поради което и на основание чл.183, ал.1, пр.3 вр. 57, ал.1 вр.чл.54 НК му наложил наказание „пробация“, включващо следните пробационни мерки:

1.,„задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 2 години с периодичност два пъти седмично;

2.,„задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок 2

години.

З.,включване в курсове за професионална квалификация и програми за обществено въздействие“ за срок 1 година.

За да постанови съдебния си акт, първата инстанция приела за установено следното във фактическо и правно отношение :

Подс. Г. М. АП. е роден на * г. в гр.П., българин, български гражданин, разведен, с основно образование, безработен, с постоянен адрес: град П., ул.“Т.“ №*, ет.*, ап.* и с настоящ адрес: К. Б., град З., ул.“К.“ №*, неосъждан, с ЕГН *****.

Между подсъдимия и свидетелката С. В. Г. бил сключен граждански брак, от който на * г. се родил синът им В.Г. А..

С решение 8017 от 28.10.2013г. по гр.д. № 802 от 2013г. по описа на РС-Благоевград, влязло в сила на 13.11.2013 г., бракът между А. и Г. бил прекратен, като упражняването на родителските права над малолетния В.А. било предоставено на майката С. Г.. Подсъдимият бил осъден да заплаща на В.Г. А. чрез неговата майка и законен представител С. Г. месечна издръжка в размер на 150 лева, считано от 29.03.2013 г.

За съдържанието на постановеното съдебно решение, включващо и осъждането му да заплаща издръжка и нейния размер, А. бил уведомен посредством телефонни разговори през месец януари 2014 г. от С. В. Г. и майка ѝ – свидетелката М. С. Г..

След влизането в сила на решението, А. не изпълнявал задължението си да заплаща ежемесечна издръжка на малолетния си син – В.А. в определения от съда размер, като за периода месец януари 2014 г. до месец декември 2020 г. включително, не били заплатени 84 месечни вноски в общ размер на 12600лв лева, поради което свидетелката Г. депозирала жалба до РП-Благоевград, инициирала образуването на ДП №514/2014г. по описа на 02 РУ-Благоевград.

До приключване на съдебното следствие пред първата инстанция, подсъдимият не е изпълнил задължението за заплащане на сумата за дължимата се от него на сина му В.А. издръжка за описания в обвинителния акт период.

Подсъдимият не притежава недвижими имоти, земеделски земи, МПС и няма участие в търговски дружества. В периода м. април 2019 г. – м.януари 2020 г. същият е имал сключен и регистриран по съответния ред трудов договор с „Флор Бета” ЕООД, Липсва регистрация на същия като безработно лице в Дирекция „Бюро по труда“ – гр. П.. Г.А. е неосъждан.

Така изложената фактическа обстановка РС счел за установена на база събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства.

Въз основа на същата първата инстанция приела, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.183, ал.1 НК, поради което и му наложил посоченото по-горе наказание.

Пред настоящата съдебна инстанция се представят разписки за направени допълнителни месечни вноски за издръжка от страна на въззиваемия от м.септември 2021 г., от м. декември 2021 г., м. януари 2022 г. и м. февруари 2022 г.

Окръжният съд, след като извърши собствен обстоен анализ на доказателствата и всички обстоятелства от значение за настоящото производство, намира протеста на РП за частично основателен по следните съображения:

По искане на защитата съдебното следствие пред първата инстанция е било проведено по диференцираната процедура на чл.371, т.2 НПК, в хода на което подсъдимият е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти. След като проверил наличието на хипотезите на чл.372, ал.3 и ал.4 от НПК РС, със съответни определения, одобрил изразеното от Г.А. съгласие и обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА. Предвид всичко това правилно съдът приел за установена фактическата обстановка такава, каквата е изложена в мотивите. В този смисъл и настоящата съдебна инстанция намира, че обективната истина по делото е изяснена в оптимална степен.

ОС не констатира нарушения и при определяне на правната квалификация на стореното от А., която е именно посочената в диспозитива и мотивите на присъдата. Впрочем, по отношение на тези въпроси не са налице

възражения от която и да било от страните по делото.

В известна степен правилно са били отчетени и установените по делото смекчаващи и отегчаващи отговорността на въззиваемия обстоятелства. Същевременно незаконосъобразно същите са били съобразени единствено при определяне на конкретния размер, но не и на вида на наказанието. А това в разглеждания казус това е било наложително поради обстоятелството, че с нормата на чл.183, ал.1 от НК законодателят е предвидил при условията на алтернативност наказания "лишаване от свобода" или "пробация". В тази връзка следва да се сподели становището на РП относно това, че за да приеме, че в случая са налице условията за налагане на по-лекото по вид наказание, РС е изложил един-единствен аргумент : „...интересът на издържания би пострадал от налагане на наказание „Лишаване от свобода“ при съществуването на възможност за привеждане за ефективно изтърпяване на наказанието, което би препятствало бъдещето изпълнение на съответното алиментно задължение...“. Определено и обстоятелства от този характер могат да бъдат отчитани при решаването на въпросите по чл.301, ал.1, т.3 от НПК. Но те не следва да бъдат единствени. Процедирайки по описания по-горе начин на практика първата инстанция не е мотивирала в необходимата степен присъдата си в тази ѝ част.

Доколкото е налице съответен протест на РП, настоящата съдебна инстанция, съобразно изискванията на чл.337, ал.2 от НК намира, че разполага с процесуална възможност да наложи на въззиваемия по-тежкото от предвидените в текста на чл.183, ал.1 от НК наказания, а именно „лишаване от свобода“. В тази връзка ОС съобрази, че първоинстанционният съд правилно е извел смекчаващите и отегчаващи отговорността на Г.А. обстоятелства, но необосновано не е отчел тяхната относителна тежест. За разлика от същия, въззивната инстанция намира, че големият брой (84) и общият размер на незаплатените от подсъдимия месечни вноски (12600 лв.) , определено сочат на деяние, чиято обществена опасност е много по-висока от обичайните такива. При това положение ОС намира, че за постигане на целите на генералната и специална превенции, наказателната санкция определено следва да бъде с по-висок интензитет. Ето защо измежду алтернативно посочените в текста на чл.183, ал.1 от НК адекватно на стореното от въззиваемия се явява наказанието „лишаване от свобода“ за срок

от 6 месеца. При определяне на размера на същото съдът се съобрази с констатирания баланс на смекчаващите(вкл.това, че въззиваемият е направил допълнителни вноски за посочените по-горе месеци) и отегчаващите отговорността на А. обстоятелства. На основание чл. 373, ал.2 НПК, във вр. с чл. 58а, ал.1 НК размерът на така определеното наказание „лишаване от свобода“, следва да бъде редуциран с една трета, при което крайният размер на същото се определя на 4 месеца. Налице са и всички основания по чл.66, ал.1 от НК, поради което и изпълнението на така наложеното наказание следва да бъде отложено за срок от 3 години. Единствено по този начин въззиваемият може да бъде приучен към спазване на законите и добрите нрави.

По отношение на искането, отправено в протеста, за възлагане на въззиваемия на сторените по делото разноски – заплащане на услуги за превод на документи, във връзка с изготвянето на съдебни поръчки :

Окръжният съд намира същото за неоснователно.

При произнасянето си по чл.301, ал.1, т.12 от НПК, РС се е позовал на съдебна практика, отбелязвайки определение от 17.02.2016 г. на ВКС по н. д. № 111/2016 г., I н. о., НК. Към изложеното в тази насока въззивната инстанция намира за необходимо да добави, че в текстът на чл.189, ал.2 от НПК ясно е посочено за чия сметка са разноските за преводач в наказателното производство. Видно от съдържанието на посочените в протеста на РП фактури е, че същите са били съставени във връзка с извършването на съответни преводи на документи. При това положение заплащането на посочените в тях суми от органите на разследването в ДП представляват разноски, които попадат в приложното поле на чл.189, ал.2 от НПК. (в тази връзка вж. определение № 40 от 28.01.2022 г. на РС - Елхово по НОХД № 37/2022 г.). Предвид изложеното претенцията на РП се явява неоснователна.

При служебната проверка, която ОС извърши съобразно правомощията си на въззивна инстанция, не бяха установени други обстоятелства, налагащи изменение или отмяна на обжалвания съдебен акт. Като законосъобразен и правилен, същият следва да бъде потвърден в останалата му част.

Водим от горното и на основание чл.334, т.3, във вр. с чл.337, ал.2, т.1 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда №905698 от 28.10.2021г., постановена по НОХД №5/2021 г. по описа на Районен съд – Благоевград, като заменява наложеното на Г. М. А., роден на * г. в град П., българин, български гражданин, неосъждан, разведен, с основно образование, с постоянен адрес град П., ул.“Т.“ №*, ет.*, ап.* и с настоящ адрес К. Б., град З., ул.“К.“ №*, с ЕГН *****, наказание „пробация“, включващо следните пробационни мерки:

1.,задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 2 години с периодичност два пъти седмично;

2.,задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок 2 години.

3.,включване в курсове за професионална квалификация и програми за обществено въздействие“ за срок 1 година, с наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4(четири) месеца, изпълнението на което отлага за срок от 3(три) години на основание чл.66, ал.1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____